

[Ministeren for offentlige arbejder]

For at undgå at blive misforstået bør jeg her tilføje, at det naturligvis heller ikke i fremtiden vil være enhver oversvømmelse fra havet forårsaget af storm, der kan sætte statshjælpen i gang. Der kræves som hidtil, at der er tale om en begivenhed af usædvanlig styrke og en vis udbredelse.

Det er videre min hensigt at drage omsorg for, at der på forhånd udarbejdes udkast til regler om statsgodtgørelsens omfang, og jeg vil søge fastlagt en organiseret vurderingsordning, som jeg mener at staten må betale udgifterne ved. Hermed skulle der ved en stormflods indtræden være et funktionsdygtigt system, som straks kan begynde at virke.

5. Lad mig herefter sige lidt om statsgodtgørelsens omfang.

Efter stormfloden i 1981 gav statskassen en godtgørelse på halvdelen af det lidte tab. Heller ikke ved tidligere begivenheder af tilsvarende art har staten givet mere. Andelen er stemmende med den andel, som staten giver til diger og kystsikring på Jyllands vestkyst. Sammenhængen mellem disse to ting er åbenbar. Statsgodtgørelsen bør derfor fortsat fastsættes til halvdelen.

Efter stormfloden i 1981 ydede de i betragtning kommende amtskommuner og kommuner en godtgørelse på hver 25 pct. efter det enkelte amtsråds eller den enkelte kommunalbestyrelses egen beslutning. På tilsvarende måde må det, når situationen måtte foreligge, tilkomme de respektive amtsråd og kommunalbestyrelser at træffe beslutning om, hvorvidt de vil træde til.

Som i 1981 bør statsgodtgørelsen, hvad angår boligområdet, begrænses til helårsboliger og deri værende løsøre. Erhvervsvirksomheder bør – også som i 1981 – principielt hjælpes. Begrænsningen på dette område foreslår regeringen udformet således, at der ikke uden videre ydes godtgørelse til virksomheder med en betydelig egenkapital eller omsætning. Dog bør godtgørelse også til disse virksomheder kunne ydes, hvis skaden er af en sådan størrelse, at den skønnes at kunne true virksomhedens eksistens.

I det omfang, hvori der bliver tale om skade på marker og afgrøde, inddrages landbrugsministeriet, bl.a. af hensyn til skadesvurderingen.

6. Om der i en stormflodssituation indtræder skader, er naturligvis i betydeligt omfang afhængigt af, om der forud er truffet eller ikke truffet foranstaltninger for at beskytte de udsatte bygninger og andre værdier mod oversvømmelse. Nogle steder er der meget effektive digeanlæg, andre steder kunne det være særdeles velbegrundet at anlægge et dige eller træffe andre foranstaltninger. Der er altså en nøje sammenhæng mellem omfanget af de skader, der forvoldes, og den beskyttelse, som forud er tilvejebragt. Som bekendt påhviler det principielt ejerne selv at træffe den slags beskyttelsesforanstaltninger.

Når staten nu giver en faktisk tilkendegivelse om at ville træde til med økonomisk hjælp, når en alvorlig stormflod forvolder omfattende skader, er det naturligvis vigtigt, at tilskyndelsen til at træffe afværgeforanstaltninger ikke svækkes. Tværtimod må vi naturligvis fornuftigvis fra statens side opføre os således, at vi tilskynder rette vedkommende til at tage fat, når rimelig begrundelse foreligger.

Erfaringerne fra stormfloden i 1981 er i denne henseende meget illustrerende. Når vi undgik skader på fastlandet i den digebeskyttede del af vadehavsområdet, kan vi utvivlsomt takke de nye, store digeanlæg, der netop var blevet færdige, for det. De gamle digere havde næppe holdt. Konsekvenserne af brud på f.eks. Ribe dige ville have været særdeles alvorlige. Siden 1981 er digerne på Mandø blevet ombygget til en sådan styrke, at vi må have lov til at regne med, at vi for vor levetid har sikret dette lille samfund mod en tilsvarende begivenhed som i 1981. På Fanø har kommunen taget initiativ til en sikring af Nordby. Der er bestræbelser i gang for at sikre strækningen Sædding-Hjerting nord for Esbjerg. Da der er tale om lokaliteter på Jyllands vestkyst, er staten indstillet på at bidrage til sikringsforanstaltninger begge steder, som stormfloden i 1981 ramte hårdt. Det må imidlertid også være klart, at når det først er erkendt, at én beskyttelse bør ske, og at der er rimelig økonomisk fornuft i at udføre en sådan, da må beskyttelsen udføres. Hvis dette ikke bliver tilfældet, må staten melde fra og sige, at da kan der ikke forventes hjælp fra staten i en ny stormflodssituation. Statens gode vilje skal ikke føre til efterladenhed.